

من و کربلا

گرچه باور نمی‌کنم اَمّا
مَنَم و کربلا خدا را شُکر
مُردَم آقای مِهْرَبانم باز
راه داده مَرا خدا را شُکر

حالا مَنَم و، چَشمِ تَرَم و، بارانِ اَباعَبِدِالله
حالا مَنَم و، کوهِ غَمَم و، دَرمانه اَباعَبِدِالله
(ای به قُربانِ اَباعَبِدِالله) ۴

کربلایی و مُبتَلا داری
شهرِ عشقی بُرو بیا داری
بَر سِرِ قُدس و کعبه جا داری
با دو گُنبد ظَلا، خدا را شُکر

حالا مَنَم و، چَشمِ تَرَم و، بارانِ اَباعَبِدِالله
حالا مَنَم و، کوهِ غَمَم و، دَرمانه اَباعَبِدِالله
(ای به قُربانِ اَباعَبِدِالله) ۴

اینکه دل بی قرارِ عَبّاس است
کارِ دل نیست، کارِ عَبّاس است
هر که پَروردِ گارِ عَبّاس است
(اوست تَنها خدا، خدا را شُکر) ۲

(دردِ ما چیست؟ عاشِقی مَستی) ۲
ای که دَرمانِ دردها هَستی
این که لُطَفَت نَگَرده تا حالا
(دردِ ما را دوا، خدا را شُکر) ۲

حالا مَنَم و، چَشمِ تَرَم و، بارانِ اَباعَبِدِالله
حالا مَنَم و، کوهِ غَمَم و، دَرمانه اَباعَبِدِالله
(ای به قُربانِ اَباعَبِدِالله) ۴